

R' Chaim Ozer and Communist Russia
Dec. 3, 1995

תל תלפיות 1894 (מובא מקונטרס וכתורה יעשה)

דעה אחרת היא המדעה ונופוסקוה דרך כלל שיש עכ"פ לויחש וניהח לחונורא ולהלריך לחשה שמדווגו לחיש עפ"י דיני ונווקי הנודינה צלי קידושין כדווי"י, אם נחגרשה ונבעלה וילחה והיתה היליחה כה"י שלה רק כנוקית שהלטרך גם לג"פ כדין חודה, דאולי קדשה צביחה, דח"א ע"צ צ"י, ונחוננו הדברים צפלפול קלח בעלה הערוכה לכך יחד תלפיותי והתעורר על זה הה"ג איש לדיק שוור חונוים אשר הליצ לו יד ושם ווהר"א קארפעלעם ז"ל שה"י רצ דק"ק גירצע והכיח הדבר צל"ע ורצנים גדולים וח"ח ונופלגים פלפלו על דבריו העוויקו הרחיצו דצריהם שהענוידו על דברי תורה דעוח ראשונים ואחרונים אשר קדומום כבר ונצ' לדדים אם לאקור אם להחיר ולא ראיחי כל הדברים הנחונרים שונה כ"ח אחת הנה ואחת הנה ולא צטלנווח הענין כ"ח בעלות נפרדות ולא ראיחי אח כל ונה שחאונר שונה בענין, והנה כוועט אין לחדש דבר אם בענין החזקה בעלנווחה שחא חזקה הצטיי וקיונה על נעזח האדם והוא כעין לא שבוק היתרא ועשה איקורח כל ונה שיש לעשות צהיתר איטו עושה צאיקוד וקיס לן לחכז"ל אולי עוד ציחר בענין הצביחה אשר אם נעשה לונלחות חרות הלצ, חרפה היצ' לנו, ואם נעשה צנפס חפלה להיזח ונלוח הצורח תקיזס האוין היא נוטה ונוולוח חחודה ונוקגלה לשצח ילרה ונועחה כחה ונחצוק צכל

תל תלפיות 1896, 1894

קול תורה 1936, ג'ז' סימן טו